

શ્રી જૈનધર્મપ્રકાશ

JAIN DHARAMA PRVKHAS

પુસ્તક ૬ ડું. જૈન શુદિ. ૧૫ સંવત. ૧૯૪૬ અંક. ૩ જા.

વસંતતિલકા.

પ્રણમ રસ નિમગ્ન, દૃષ્ટિયુગ્મં પ્રસન્ન;
વદન કમલ મંકઃ કાનિતી મંગ મૂન્યઃ
કર યુગપતિ યત્તે, શસ્ત્ર સંવંધ વંધ્યં
તદસિ જગતિ દેવો, વીતરાગસ્ત્વમેવ ॥ ૧ ॥

પ્રગટ કર્તા.

શ્રી જૈનધર્મપ્રસારક સભા
ભાવનગર.

અમદાવાદમાં.

“જ્યોત્સો વર્નાક્યુલર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં”
શા. નથુભાઈ રતનચંદે છાપી પ્રસિદ્ધ કર્યું.

શક ૧૮૧૨.

સને ૧૮૧૨

મૂલ્ય વર્ષ ૧ નો રૂ. ૧-૦-૦ અગાઉથી પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૩-૦ મુદ્ર

પુસ્તક અંક ગ્રંથના રૂ. ૦-૨-૦

અનુક્રમણિકા.

વિષય.	પૃષ્ઠ.
૧ આત્મસ્થિતોદ્દેશ (લજ્જતાર મુનિરાજ શ્રી શાંતિવિજયજી)	૩૩
૨ સામાવિક.	૩૯
૩ અમરદત્ત અને મિત્રાનંદ.	૪૨
૪ કુમતિમત ધ્વંસ સમાચાર	૪૬
૫ વર્તમાન ચરચા.	૪૭
૬ અત્યંત ખેદકારક મૃત્યુ (શ્રાવક નેમચંદ મુળચંદ)	૪૮

ખાસ સૂચના.

જ્ઞાનનું ખડુ માન જ્ઞાનાવરણી કર્મનો ક્ષય કરે છે અને જ્ઞાનની આસાતનાથી જ્ઞાનાવરણી કર્મ બંધાય છે માટે ચોપાનીઆને રખડતું ન મેલતાં જિંચે આસને મુક્તિ અને આઘાત લક્ષપૂર્વક વાંચી યથાશક્તી ધર્મકાર્યમાં પ્રવર્તવું.

ગ્રાહકોને ભેટ.

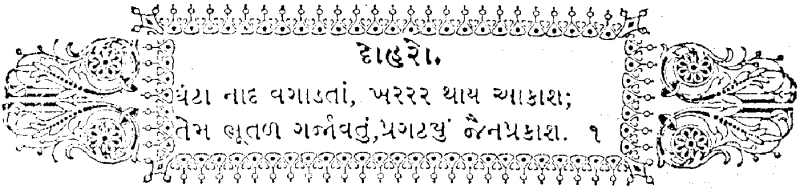
રતિસાર કુમારનું ચરિત્ર.

જે ગ્રાહકો તરફથી લવાજમ મળેલું છે તેમને સદરહુ ભેટની છુટકો મોકલાવી દીધી છે. જે ગ્રાહકોએ તેનું પોસ્ટેજ મોકલ્યું ન હોય તેમણે એક ટીકીટ મોકલીને છુટક મંગાવી લેવી. અઘાપિ પર્યંત લવાજમ મોકલાવવાની આગેસ કરનાર ગ્રાહકો પણ આ ચાલુ થયેલા વર્ષના લવાજમ સાથે એક ટીકીટ વધારે મોકલશે તો હજી એક માસ પર્યંત સદરહુ છુટકો લાભ આપશું.

ખરિદ કરવા ઇચ્છનારે દરેક છુટકા ચાર આના મોકલવા પરદેશવાળાને પોસ્ટેજ માફ.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ

JAIN-DARMA PRAKASH.

પુસ્તકકંદુ, શક ૧૮૧૨, જેઠ શુદ્ધિ ૧૫. વીર સવત ૨૪૧૬ અંક ૩ જે.

આત્મહિતોપદેશ.

(લખનાર મુનિરાજશ્રી શાંતિવિજયજી.)

પ્રાણીને સંસારાટવીમાં બ્રમણ કરાવનાર મૂળચાર કપાય છે. સંસારને અસાર બ્રહ્મનારા બ્રમણપ્રાણીઓ બ્રહ્મ છે કે ક્રોધ, માન, માયા, લોભ એ ચાર કપાય પ્રાંતે જરૂર અનીષ્ટ ફળને આપનારા છે તો પણ પૂર્વના અભ્યાસથી તેઓ તેને છોડી શકતા નથી. જેટલું કર્મરૂપ જળ મનુષ્ય શુભ ધ્યાનવડે સૌશન કરી ચોખું કરે છે. તેટલુંજ કર્મજળ આશ્રવ દ્વારા પાણું બારી કાઢે છે. શું કરે કર્મને આધિન પડ્યો થકો જીવ મદ્દની જેમ ચાર કપાયવડે સંસારમાં વિડંબિત થઈ રહ્યો છે. તદ્ભવ મુક્તગામી ચંડ શ્વેતચર્યને ક્રોધે સંતાપ્યા, ટેડીમદ્દક મુનિ પણ ક્રોધથી સર્પ આદિ અવસ્થાને પાન્યા અને સંભ્રમ ચક્રવર્તિ વિગેરે ખીન્ન અનેક રાત્રીઓ ક્રોધથી અધોગતિને સંપ્રાપ્ત થયા.

માનથી આદુળગળતે કેવળજ્ઞાન થતાં વિજ્ઞાન થયો, મરીચિને કુળ-મદ્દથી હીન કુળ મળ્યું, રથુળસદ્રજીને વિદ્યામદ્દથી વિદ્યાની ગુરૂ તરફથી અપ્રાપ્તિ થઈ, આચાર્ય સિદ્ધસેન દિવાકર, સાણુક, કોણિક, દુર્યોધનજીએ

૩૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

રાવણુ વિગેરે માનથી યયાયોગ્ય વ્યથાને પ્રાપ્ત થયા.

આહીસુંદરીના હૃદયોએ પૂર્વજન્મમાં કાંઈક માયા સ્થળે સેવ્યું હતું તેથી તેઓને સ્ત્રીજન્મ સંપ્રાપ્ત થયો, ચંદ્રપ્રસોતન રાજા વીતમય નગરના રાજા ઉદાયન સાથે માયા કરવાથી રાજ્યહાની વિગેરે દશાને પ્રાપ્ત થયો અને વરરચીએ માયા કપટથી માન ભટ્ટ વિગેરે અપમાનની દશાને લોગવી.

લોભથી મરતચક્રવર્તિ પોતાના લઘુબાંધવોનું અગ્રાણ્ય રાજ્ય પણ ગ્રહણ કરવા તત્પર થયો નંદરાજા વિગેરે ભૂમિપાલો લોભથી અનેક અન્યા-યોક્તરી પોતાના નામને કલંકિત કરી ગયા. મમ્મણુશેઠે તો લોભનો આંદ્રે-ળવ્યો એ પ્રગટજ છે. આ પ્રમાણે સંસાર વૃદ્ધિના કારણ બિંકત ચારકપાય જીતે તેને સાખાસી છે. ઉક્ત મહાન્ શક્તિમાનોએ ક્રોધમાન માયાલોભ કર્યા તો આપણને શું હરકત છે એમ કહી કપાયમાં નિઃશંકપણે જોડાવું એ સંસારવૃદ્ધિનું કારણ છે. થોડી અંદગાનીમાં જો આત્મસાધન કરી લેવું તે-જ હિતકારક છે.

જીવે વિવિધ પ્રકારના કારાગારની વેદનાઓ સહી, સપે, વીંછી, ઘો, કુકલાસ વિગેરેના દંશ સહન કર્યા, મુત્ર પુરીષ નિરોધની વેદના પસંધીન-પણે સહી, ક્રુધા અને તૃપ્તા, શીરોવ્યથા, હૃદય નેત્ર કણું નાસિકા અને વૃક્ષ વિગેરે કોમળસ્થાનોમાં અસહ્ય પીડા પૂર્વોપાર્જિત કર્મના ઉદયથી પ્રત્યક્ષપણે અનુભવી, પણ મનમાં વૈરાગ્ય કે સંસાર ઉપરથી અરચી આવતી નથી આ કેટલી મૂઢતા ? અને આત્મહિત તરફની કેટલી એપરવાઈ ? પ્રાણી દુઃખથી ડરે છે અને સુખની ઈચ્છા રાખે છે, પણ અપશોશ છે કે-સુખના સાધનો વિના કેમ તે ઈચ્છા પૂર્ણ થશે ? જીવ ! જે કર્મ તે પૂર્વ જન્મમાં કર્યું હતું તે હવે ઉદય આવ્યે પરિતાપ અને ખેદ કર્યે દૂર થવાનું નથી માટે મનની પરણુતિ સ્થિર કરી સહન કર એજ તારી સમજુતિ, અને એજ તારું ધૈર્ય. હીનતા, દીનતા, કોપ અને રોષ આય ગમે તે કર પણ કર્મને શરમ નથી. કોઈપણ જીવના સુખનો અથવા દુઃખનો કત્તા કે હત્તા કોઈ પ્રાણી નથી. આપણા કરેલાં કર્મ આપણેજ ભોગવવાનાં છે, તમે બહુ પ્રયત્નથી મધુર વચનવડે કોઈની પાસે જઈ કોઈ પણ વસ્તુને માટે પ્રાર્થના કરશો તોપણ જે તમારા કર્મમાં તે વસ્તુનો યોગ સાનિયોએ નથી દેખ્યો તો કદી પણ તે વસ્તુ તમને મળનાર નથી. જ્યારે આમ છે ત્યારે શામાટે ઉકાશ રહેવું અને ધુરવું ? વિપત્તિને સમય આત્મધ્યાન અ-

આત્મમહિતોપદેશ.

૩૫

ને સંપત્તિ સમય હર્ષ ન કરવો એ સત્પુરુષોનો માર્ગ છે. આ માર્ગ રંક-થી લઈ રાત્રિ વિગેરે સર્વને આશ્રય કરતા યોગ્ય છે.

અમુક મનુષ્યે મારું બહુ જગાડી નાખ્યું અને અમુક મનુષ્યે મારું બહુ સુધારી આપ્યું આ વિચારને પણ ઠાની પુરૂષો એક બ્રાંતિજ કહે છે કેમકે સુખદુઃખનું મુખ્ય કારણ તો કર્મ છે. અને આપર મનુષ્યતો ફક્ત નિમિત્તમાત્રજ છે.

મનુષ્યોની અવળી કર્મસ્થિતિ ઉદય આવે છે ત્યારે જે મિત્ર હોય તે અમિત્ર થઈ જાય છે; કુટુંબીઓ વૈરી થઈ જાય છે; નોકર ચાકર વચન માનતા નથી અને જ્યાં જાય ત્યાં અપમાન પામે છે. સાચો ભોભેકરી કોઈ ધનવાનની આઠ પ્રહાર સાથે રહી નોકરી જાળવેો અથવા છ, છ કહી મીઠાં વચન બોલેો પણ પુન્યવિતા એક કોડી પણ મળવાની નથી. ફક્ત બાળ્ય આધીનજ રીઢી અને સીઢી સર્વ છે.

જલવાન રાત્રિઓને, દેવતાઓને અને મહાવિશ્વિતિ ભોક્તા ચક્રધર વાસુદેવોને પણ વિપદા સંપ્રાપ્ત થઈ ત્યારે આપણે કઈ ગણત્રીમાં? અને વિપદા આવે તેમાં શ્યો વિપાદ? કોણ મનુષ્ય છાંદગીભરમાં એકવાર પણ રખસાયમાન થયો નથી? કોના સંપૂર્ણ મનોરથો સિદ્ધ થયા? કોણે નિલ સુખ ભોગવ્યું! અને કોની યશ કીર્તિ એકવાર કલંકિત થઈ નહીં? મોટાં મોટાં ખજાઈ ગયા અને મોટા મોટાઓનું પાણી ઉતરી ગયું તો આપણને થોડા દુખથી અને થોડી વ્યથાથી શ્યાનો અપશોશ? સ્મરણ રાખવું કે સુખની પાછળ દુખ આવશે અને દુખની પાછળ સુખ આવશે. અન્નાની પેટે સુખદુખ મનુષ્યો પર ફરી રહ્યા છે. કહ્યું છે કે

(અનુદુષ્ટત્તમ.)

સુખસ્યાનંતરં દુઃખં દુઃખસ્યાનંતરં સુખં

ચક્રવત્પરિવર્તેતે દુઃખાનિચ સુખાનિચ. ૧

જ્યારે મનુષ્યનું પુન્ય પાતળું આવે છે ત્યારે સ્વામી પાસેથી, મિત્ર પાસેથી, બાંધવ અને પક્ષપાતી વિગેરે અસંત હિતસ્વી પાસેથી પણ કાર્ય સરતું નથી. સાચ રહન કરો, પોકાર કરો, ચિત્તને સંતાપ દો કે દીન વચન બોલો તો પણ અધિકાર નિકાચિત કર્મને ભોગવ્યા વિના છુટકો નથી. સર્વ મનુષ્યો સુખ સંપાદન થવાને સરખો બિદામ કરે છે, સરખો પ્રયત્ન

૩૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કરે છે અને સરખું જ ધ્યાન આપે છે પણ આશ્ચર્ય છે કે એકને તો વૈ-
ભવ સંપ્રાપ્ત થાય છે અને એકને વૈભવનો હેઠ થાય છે ! આથી જ જ્ઞા-
નિયોતું કહેવું સત્ય થાય છે કે—ચાચ વિકટ ચટવીમાં ચટન કરો, પં-
પર્વતો પર આરોહણ કરો, કે ગુફામાં જઈને ખેસો પણ બાગ્ય વિના
ક્યાંથી સંપદા અને ક્યાંથી વૈભવ ?

યદપિ પુન્યહીનોતો ઉદયમ અને પ્રયત્ન નિર્થક થાય છે પણ તેથી
મુઝાઈ આત્મવિનાશ કરવા કદિ પ્રવર્તવું નહીં કારણ કે મૃત્યુ વાંછવાથી
કાંઈ દુઃખની સમાપ્તિ થતી નથી. દુઃખ ન આવે ત્યાં સુધી ડરવાતું છે
પણ દુઃખ આવી પડ્યા પછી ડરવાતું નથી. આત્મઘાત મુખ્યત્વે કરી કો-
ધ અને માનના ઉદયથી થાય છે અને ક્રોધમાન સંસારવૃદ્ધિનાં પુખ્ત કારણ છે.
આત્મઘાતથી પ્રાપ્તે દુર્ગતિ ગળે છે. ગભરાયેલ મનુષ્ય જાણે છે કે હું સ્વા-
ત્મઘાતકરી સુખી થાઉં પણ ઉલટું દુખી થવાય છે. માટે સુદ્ધિમાને તે
સમ્બંધી વિચારો કદિ આવે તોપણ આવવાં દેવા નહીં. કદીજવ વિચારે કે
આપણાથી દેવતાઓ કેવા સુખી છે; અને કેવા આનંદથી રહે છે ? આ
સવાલના ઉત્તરમાં તાત્વિક રીતેવિચાર કરીયેતો દેવો પણ સુખી નથી. એ
કામીજની રાહિંદ્ર ન્યુનાધિક દેખી તેઓ પણ ઝુલ્યા કરે છે, એક બીજાની દે-
વાંગનાઓ દેખી વિષયાવેશમાં ચડી લડાઈઓ કરે છે, અને મનુષ્યોની
પેઠે ચિંતામાં પડી અપશોશ પણ કરે છે; ચાચ દેવ હોયકે મનુષ્ય હોય
સુખતો ફક્ત સંતોષથી જ છે.

ઈષ્ટ વિશેષ, અનીષ્ટ સંધોગ, જન્મ, જરા, મરણ, પરાભવ અને
રોગ જે આટલી વસ્તુ સંસારમાં નહોતી તો કેમ કુલ મનમાં અનંદ
કહેવા સમર્થ હતા; અને કોણ તેને કદી મુનિપદ્ધતિના જ્ઞાન દ્વારા છે
ત્યાંજ દુઃખના દરિયા ખે, જ્યાં રાય છે ત્યાંજ રોગ છે, અને ત્યાંજ આપણા
પણ માનેજ છે સ્ત્રાવ છુદાઈ છે. પણ આસક્ત યથેસો મનુષ્ય પ્રવગ
રાગાંધતાથી જાણી શક્તો નથી અને પાછળથી પૂર્ણ પસ્તાવો કરે છે. જ્ઞા-
નિયોમાં અને અજ્ઞાનિયોમાં આટલોજ તફાવત છે કે જ્ઞાની હરેક વાતનું
પરિણામ પ્રથમ વિચારે છે અને અજ્ઞાની દુખી થયા બાદ વિચારે છે.

ફસાયેસો અંત મનુષ્ય, સ્ત્રી, પુત્ર, અને કુટુંબને માટે મોહાંધ થઈ
જે જે પાપારંભ કરે છે તે તે પાપના અશુભ વિપાકો જ્યારે દુર્ગતિ ગં

આત્મહિતોપદેશ.

૩૭

મન ગયા ખાદ્ય હ્રદય આવે છે ત્યારે તેનેજ ભોગવવા પડે છે પણ સ્ત્રી પુત્ર કે કુટુંબીઓ આચરતાં નથી. જે વસ્તુ ઉપર બહુ પ્રતિજ્ઞા હોય તે વસ્તુ વિનાશ થયે બહુ શોક થાય, આ સર્વને અનુભવિત છે. ધારો કે કોઈ મનુષ્યને લક્ષ્મી ઉપર બહુજ પ્રતિજ્ઞા છે. હવે લક્ષ્મી તરફ નજર કરીયે તો જલતરંગ, સંધ્યારાગ અને ધ્વજપટવત્ સંચળ સ્વભાવવાળી લક્ષ્મી કોઈને ત્યાં સ્થિર થઈ રહી નથી અને રહેશે નહીં, -લક્ષ્મીનો નાશ થયે તે મનુષ્યનાતો દશે પ્રાણ નાશ થયાં સમજો. માટે ધર્માભિલાષીએ લક્ષ્મી ઉપર બહુ પ્રતિજ્ઞા ન રાખવો. લક્ષ્મી શિવાય બીજા પણ દૃષ્યમાન અને રમણીક જે જે પદાર્થો તમારી નજરે આવે છે તેપણ ક્ષણવિનાશી કોઈ દિવસ હતા નહોતા થઈ જશે. પદાર્થો તમને છાંડી જશે કિંવા તમે તેને છાંડી જશો; બેમાંથી એક તો અવશ્ય બનશેજ. જ્યારે આ નિર્ણયિત છે ત્યારે આપણેજ સ્થા માટે તેને ન છોડી દઈયે ? ચિત્તને હરણ કરનારી રૂપવંતી સ્ત્રીઓ, અનુકૂળ પરિવાર, સ્નેહી બાંધવો અને હાથી ઘોડાઓ જ્યાંસુધી આંખો મીંચાઈ નથી ત્યાંસુધીજ છે. નેત્રો અમીઝન થયા કે સર્વ ન્યારાં સમજવાં. કહ્યું છે કે—

(વંસતતિલકા દૃતમ્.)

ચેતોહરા યુવતયઃ સ્વજનો ડનુકૂલઃ

સદ્વાંધવાઃ પ્રણયગર્વયુતાથ મૃત્યાઃ

મર્જીતિ દંતિનિવહા નિનરંતિ વાહાઃ

સમીલનેનયનયોનિહિ કિંચિદસ્તિ. ૧

નિમગ્નેસ્ત્રી બહુમિત સર્વ મેતાના સતીરે એક જાતના આપના મનુષ્યને બહુ પ્રયત્ન કરે છે તેમજ પ્રયત્ન નો આત્મહિતને માટે કરે તો કલ્પ ઉત્તમ ! કલ્પાતે રતનાન સુધીજ સાથ કરાવનાર છે અને આચરેલું આત્મહિત જનમાંતર સુધી સાથે આલનાર છે. નસિની દલસિયત જળ પિંડુવત્ અને પવન પ્રેરિત દીપશિખાવત્ સત્વર જ્વલતવ્ય સાધ્યું જશે અને પાછળથી અનુશય કરવો પડશે; માટે રે જીવ ! મોહ મદિરાથી ધુણિત થયેલાં નેત્ર ઉઘાડી હેય ઉપાદેયનું ધ્યાન કર. જનની, જનક, માતા, પુત્ર, મિત્ર અને કલત્ર વિશેરે જ્યારે દેહાંતનો સમય આવશે ત્યારે દૂર જઈ એસસે. દક્ષ શુભાશુભ કરણીજ પાસે રહેશે. આ બંનેમાં જે યુક્ત

૩૯

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

લાગે તે આચર અને યુક્ત લાગે તે અંગીકાર કર જે કરવાથી આ લોક-
કર્મા નિયુ નેયુ પડે અને પરલોકમાં દુર્ગતિ થાય એવું કાર્ય અત્યાચ-
ર્યાએ પણ ન કર. શ્યામાટે પોતાને હાથેજ પોતાનું બંધન કરવું ? કોડો
જન્મમાં દુર્લભ એવું મનુષ્યપણું પામી શ્યાને હારી જવું ? માટે પરદા-
રાઓનું સ્મરણ ન કર, પરાઈ રીદ્ધિ મનથી પણ ન વાંછ, પરને પીઠાકા-
રી કર્કશવચન ન બોલ, અને માત્સર્યતા તથા પૈશુન્યતા—નિર્દયતા અને
કુટીલતા—કષ્ટ અને આહંકાર—મમત્વ અને અસંતોષ—આ આત્મહિત-
થી બહાર સમજ. વિચાર કર કે જેઓએ અન્યાય કરી કરી પરને સં-
તોષ દેવા જરાપણ પાણું વાળી નેયું નહી, ફક્ત ઉન્મત્ત ધર્ષ આહોરાત્ર
મદાંધન રહ્યા તેઓ અંતે શું લઈ ગયા ? દ્રોની સાથે રાજ્યધાની કે વૈભવ
ગયો ? અને કાણે મૃત્યુને રોક્યું ? જેઓ દેશોમાં નહોતા સમાતા તેઓ
ત્રણ હાથની જમીનમાં સમાઈ ગયા. માટે પ્રશાંત ધર્મ પાપારંભ શમન કર.
આ જન્મમાં પરાભવ અને પરજન્મમાં નરકગતિ મળે તેવું પાપકારી અ-
ચરણ દુરથી છોડ. ચતુર્થ કરી જે મનુષ્ય, ગુરુને, સ્વામિને, ગિત્રને અને
વિશ્વાસીને, હો છે તેનો ઉભય લોક વિણસે છે.

સત્ય કથન, પ્રાણિયો પર દયા, સુખાનંદન, લગ્નગુણ, છતેન્દ્રિયપણું,
ગુરુભક્તિ, વિદ્યા, વિનય, સર્વે સભવાનની સેવા અને મુનિયોપર બહુમા-
ન—એ મનુષ્યોને માટે અવિનાસી આલુષણ છે. આર્યદેશ, સુકુળ, પંચે-
ન્દ્રિય પૂર્ણતા, અને સદ્ગુરુ સંયોગ પામી હવે ગદ્ગત રાખવી એ બહુ
અનુશયનું નિદાન છે. જ્યાં સુધી મોટા રાજરોગો ઉત્પન્ન થયા નથી, જરા
અવસ્થા દૂર છે, હિંદ્રિયો શિથીલ થઈ નથી, સાંસુધી જે જનાવશો તે જ-
નશે, જેઓએ જન્મથી લઈ મરણ પર્વત કુકર્મ કર્યા નહીં અને અંતે
પ્રયત્ને ધર્મજ કૃષ્ટ છે તેની અત્યાચર્યા પ્રાપ્ત મુખ્ય વિના મૃત્યુ નથી.

સન્નિર્મલ, હુકમહોદ્દા અને કુકર્મ વિચાર મળવો જન્મ જન્મમાં
સુલ્ભ છે પણ વીતરાગ પ્રણીત ધર્મ મળવો એ સુલ્ભ નથી. જ્યારે અ-
નંત કર્મની રાશી નાશ થાય છે ત્યારે મનુષ્યપણું મળે છે. આળસુઓમાં
જેવાં નિર્મળ પરિણામ હોય છે તેવા વૃદ્ધપણામાં રહેતાં નથી. ઉખરઝૂમિમાં
હજારવાર હળ ફેરવી અનાજ વાવેતો પણ નિરર્થક છે તેમ ધર્મવિના સં-
સારમાં જટલું સુખ ધારો તેટલું પરિણામે ક્ષતિકારક છે, જળવિના તૃપ્તિ
અને અન્નવિના ક્રુધા નાશ થતી નથી તેમ સંતોષવિના સુખ, ધર્મવિના મો-

સામાયિક.

૩૯

ક્ષ યતું નથી. ઇંદ્રો વિગેરેની રીદ્ધિ ધર્મ સેવનથીજ છે. દુનિયામાં અખંડ કીર્તિ, સુંદર સ્ત્રી, લીધે આયુષ્ય, વિદ્યાવિનોદ, અને મનવાંછિત વસ્તુની સંપ્રાપ્તિ વિગેરે સર્વ ધર્મરૂપી કલ્પવૃક્ષનાંજ ફળ છે. નરકમાં છેદન બેદન તાડન અને તર્જન વિગેરે કષ્ટ ધર્મતું વિરાધન કરવાથી સહેતું પડે છે. જ્યાં જન્મ નથી, મરણ નથી, ભય નથી, પરાભવ નથી, ક્લેશ નથી અને ઈર્ષ્યા નથી, એવું અખંડીત સુખતું ધામ, હેતું હોય તો ધર્મ આરાધન તરફ લક્ષ યો. જેણે દેવગુરુ પાસે દીનતા કરી તેને પીડા નથી, દીનતા કરવી પડશે નહીં. રાગ કરવો હોય તો આત્મહિત કરનાર પીતરામ પ્રણીતધર્મ ઉપરજ ઇંદ્રો, દેવ કરવો હોય તો પોતાના કર્મ ઉપરજ કરે. જેથી તમને આત્મતાત્વનું અવસોકન થાય.

સામાયિક.

જ્યારવ્રત અંગીકાર કરનારને એમાં સામાયિકવ્રત આવી જાય છે તેથી જ્યારવ્રતધારીને નિરંતર સામાયિક કરવું પડે છે. એમ સામાયિક એ શ્રાવક પણાતું ભૂખણ છે. વ્રત આથી એ વ્રતના પાંચ અતિચાર ગણાય છે—

૧. કાયદુઃપ્રણિધાન અતિચાર—પોતાના શરીરના અવયવો આણુ પુનઃ આણુપ્રમાણે હલાવે, બીંતને પીડ લગાડીને જેસે, નિદ્રા પ્રમુખ કરે તે.
૨. મનદુઃપ્રણિધાન અતિચાર—ક્રોધ, લોભ, દ્રોહ, અભિમાન, ઈર્ષ્યા અસૂચા પ્રમુખ દોષ સહીત કાર્ય વ્યાસંગાસક્ત સંભ્રમ ચિતથી સામાયિક કરે તે.

૩. વચનદુઃપ્રણિધાન અતિચાર—સામાયિકમાં સાવધ વચન બોલે, ખર નમ્રમતિ અમદુર એવે, જુઓરતાં સુખની રમણતા માલમ પડે નહીં અને અમદુર મન કુચ્ચારે અતિભગ્ન અવગ પણાવે મદ્યપદ ગડગડગોલી જાય તે.

૪. અનવરણ દેહરૂપ અતિચાર—જે વખતે કરવું બેઈએ તે વખતે સામાયિક ન કરે, કરેતો યદ્વાતકા કરે હદથી અધિક ઉતાવળથી ખાવે, આદરવેના કરે, સ્વેચ્છાએ ક્રિયા કરે તે.

૫.—સ્મૃતિવિહીન અતિચાર—સામાયિક લેઈને ભૂલીજતવ, ક્રિયાદિક્ષ્ણમાં ભ્રાંતિ પડે, સામાયિક દંડક સૂત્ર ઉચ્ચાર્યાં કે નથી ઉચ્ચાર્યાં, પાંચું કે નથી પાંચું એવી ભ્રાંતિ પ્રચળ પ્રમાદના ઉદયથી થાય તે.

૪૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ત્રત અંગીકાર કરનારે એ પ્રમાણેનાં પાંચ અતિચાર ન લાગે તે સંબંધી સાવચેતી રાખવી જોઈએ. એ પ્રમાણેના કૃપણોએ રહિત એક સામાયિક કોડ કરનાર બાણુ ઓગણસાં લાખ, પચીસ હજાર નવશે પચીશ એટલા પર્યોપમ અને વળી એક પર્યોપમના નવ ભાગ કરવા તેમાંના આઠ ભાગ ઉપર એટલું દેવતાતું આયુષ્ય બાંધે અને નરકગતિ કાપે, એવું જૈનાગમમાં સામાયિકતું ફળ કહ્યું છે. એ વ્યવહાર શુદ્ધ સામાયિકતું ફળ છે. નિશ્ચય શુદ્ધોપયોગથી સામાયિકતું ફળ અનંત ગણ્યું છે એટલે તે યાવત્ સિદ્ધિ સ્થાનકને પ્રાપ્ત કરાવે તેથી સામાયિક એ મનુષ્ય માત્રને એકાંત ઉપાદેય જ. વળી સામ્યમાં કહ્યું છે કે—

દિવસે દિવસે લક્ષ્યં દેદ્ સુવર્ણસ્ત્ર સ્વાડયં ઇમો

પરોવુજ્ઞ માનાઈવ, કરઈ ન પહુપ્પણ્તસ્સ. ?

ભાવાર્થ—કોઈ દાનેશ્વરી પુરૂષ, દિવસ દિવસ પ્રત્યે સુવર્ણના લાખો કટકા યાચકને આપે બીજો કોઈ દિનપ્રત્યે શુદ્ધ મને સામાયિક કરે તો સુવર્ણ દાનનો કરનાર સામાયિક કરનારની બરાબર થઈ શકે નહીં.

શ્રીઉત્તરાધ્યયનના ઓગણત્રીશમાં અધ્યયનમાં જૈતમસ્વામીએ ભગવંતને પુછ્યું છે કે 'સામાઈણં મંતે જીવેકિં જગઈ' એટલે હું ભગવંત સામાયિક કરનારો જીવ શું ઉપાર્જન કરે? તેના ઉત્તરમાં ભગવંતે સામાયિકના ધણા ઉત્તમ ફળ કહ્યાં છે. વળી શ્રેણિકરાગ્નએ 'પોતે નારકીમાં જતો બચે કે નહિ' એ સવાલ વીરપરમાત્મા પાસે ક્યોં તે વખતે બીજી કટલીએક બાબતો કહેવા સાથે ભગવંતે કહ્યું હતું કે જો પુણીઓ આવક તેનું એક સામાયિક તને વેચાતું આપે તો બચે. તે વખતે શ્રેણિકરાગ્નએ પુણીઆ આવક પાસે જઈ તેવી માંગણી કરી એટલે તેણે કહ્યું કે સામાયિકની શું કિંમત છે તે હું બણતો નથી માટે જોણે સામાયિક વેચાતું લેવા કહ્યું હોય તેને કિંમત પુછો. પછી શ્રેણિકરાગ્નએ આવી ભગવંતને સામાયિકની કિંમત પુછી તે વખતે તેની સર્વ -રાજ્યક્રદિથી પણ સામાયિકની ધણીજ ન અધિક કિંમત કહી હતી જેથી તેણે પોતાનો વિચાર માંડી વાળ્યો હતો. આ સર્વથી સામાયિકના શ્રેષ્ઠ ફળ છે એવું સિદ્ધ થાય છે માટે સર્વ ધર્મોર્થા આવકભાઈઓએ સામાયિક કરવા ઉચુક્ત થવું.

સામાયિક એ ચારિત્રનો નમુનો છે, તેનાથી વિરતિપણ્ય પ્રાપ્ત થાય છે

અમરદત્ત અને મિત્રાનંદ.

૪૨

અને વિરતિપણમાં કરેલી ક્રિયા વધારે પુષ્ટિકારક થાય છે તેથી પ્રતિક્રમણમાં પ્રથમ સામાયિક યજ્ઞ કરી પછી તે ક્રિયાની શરૂઆત કરવામાં આવે છે. શાસ્ત્રકારે પ્રકારોત્તરે સામાયિકનાં આઠ નામ કહ્યા છે.

સામાયં સમયં સમ્મંવાઓ સમ.સ સંસ્થેવો

અળવજ્જંચપરણા પચ્ચરુલાણેય ત અઠ્ઠા. ૧

અર્થ—પ્રથમ સમતા ભાવ રાખવો તે સમભાવ સામાયિક, ખીન્નું સર્વે જીવની ઉપર કયાભાવ રાખવો તે સમયિક સામાયિક, ત્રીન્નું રાગદ્વેષને છાંડીને યથાવ્યવસ્થિત વચન બોલવું તે સમવાદ સામાયિક, ચેથું ચોડાન અક્ષરમાં તત્ત્વ જાણવું તે સમાસ સામાયિક, પાંચમું ચોડા અક્ષરમાં કર્મ નાશથાય એવો દ્વાદશાંગીનો અર્થ વિચારવો તે સંક્ષેપ સામાયિક, છઠું પાપ-રહિત સામાયિક આદરવું તે અનવય સામાયિક, સાતમું જે સામાયિકમાં તત્ત્વનું જાણપણું હોય તે પરિણા સામાયિક, અને પરિહરી વસ્તુનો ભાગ કરવો તે આઠમું પ્રત્યાખ્યાન સામાયિક એ પ્રમાણેના આઠ નામ જાણવા એ આઠ બેદ ઉપર આઠ દ્રષ્ટાંતો છે, તે પર્વોની કથાઓની ચોપડીમાં તેમજ અન્યસ્થાનકેથી જાણી લેવા. સામાયિક જે કે પ્રતિક્રમણરૂપ વૃક્ષનું મૂળ છે તેની યથા યોગ્ય પુષ્ટિ કર્યાબાદ હવે પ્રતિક્રમણ માંહેના દરેક સૂત્રોના હેતુ વિગેરે યથાક્રમે વાંચક વર્ગની સન્મુખ રોશન કરશું.

અમરદત્ત અને મિત્રાનંદ.

(સાંધણ પાને ૩૨ થી.)

પુત્રભુપતિએ મુનિમહારાજને પુછ્યું કે ‘તે મૃતકે વચનોઆર કયો. એથું?’ ગુરૂએ કહ્યું ‘તે શંખાગ્રાહી પાંચ ત્યાંથી ગરી ભવાંતરમાં ભગી તેજ વટવૃક્ષ ઉપર વ્યંતર થયો હતો. તેણે મિત્રાનંદને જોઈ પૂર્વભવ સાંખધી વૈર રમરણમાં આવ્યું એટલે શયમાં પ્રવેશ કરી વચનોઆર કયો.’ પછી તે અમરદત્તરાજ નિઃસંદેહ થઈ સુરિમહારાજને નમસ્કાર કરી બાર્યાસહીત યજ્ઞપ્રત્યે ગયો અને મુનિમહારાજ ત્યાંથી અન્યસ્થાનકે વિહાર કરી ગયા.

પરિપૂર્ણ સમય થયે રત્નમંજરીને પુત્ર પ્રાપ્ત થયો. તેનું અભિધાન

૪૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

શુર મહારાજના કબ્બા પ્રમાણે ક્રમસંયુત રાખ્યું. અનુક્રમે તે જાળક વૃદ્ધિ પામ્યો અને પુરપની સર્વ કળાનું શિક્ષણ મેળવી રાજ્યકાર્યને ચોગ્ય થયો. તેવામાં એક દિવસ તેજ શુરમહારાજ તે નગરના ઉદ્યાનમાં સમવસર્યા. ઉદ્યાનપાળકે શુરનું આગમન જણાવ્યું એટલે પુત્રને રાજ્ય સોંપી નૃપતિએ ભાર્યા સહીત દીક્ષા અહણ કરી. તદનાંતર એ ધર્મગોપસુરિ રાત્રરાણીના પ્રતિજ્ઞાધને અર્થે સભાસભક્ષ નીચે પ્રમાણે દેશના આપવા લાગ્યા.

‘ભવસમુદ્રનો નિસ્તાર પામવાને નૌકા સમાન દીક્ષા કોઈ ઉત્કૃષ્ટ પુ-
ણ્યના યોગે પ્રાપ્ત થાય છે. તેથી દીક્ષા અહણ કરી જે જીવે વિપય લો-
લુપી થાય છે તે જિનરક્ષિતની જેમ ધોર ભવસાગરને વિષે પડે છે અને
જે પ્રાણીઓ અભ્યર્થના થયા છતાં પણ વિપય વિમુખ થાય છે તે
જિનપાલિતની જેમ સુખના બોક્તા થાય છે.

અમરદત્ત રાજર્ષિએ પુછ્યું ‘ભગવાન! તે જિનરક્ષિત અને જિન-
પાલિત કેવી રીતે સુખ દુઃખ પામ્યા તે કૃપા કરી કહો.’

શુર:—‘ત્યાપુરીને વિષે જિતશત્રુ નામે રાજા હતો. તેને ધા-
રણી નામે સ્ત્રી હતી. તે સમયે તે નગરને વિષે શાંત અને સરલ ચિત્ત-
વાળો, ઉદાર, ધનવાન માકંદી નામે શ્રેષ્ઠ વસતો હતો. તેને હમ્દ્રા ના-
મની સ્ત્રીની કુક્ષિથી ઉત્પન્ન થયેલ જિનપાલિત અને જિનરક્ષિત નામના
એ પુત્રો હતા. અનુક્રમે તે જાને યૌવન પ્રાપ્ત થયા એટલે પ્રવહણ લઈ
વ્યાપાર્યે પરદેશ જઈ દ્રવ્યોપાર્જન કરવા લાગ્યા. એ પ્રમાણે એકાદશ વ-
ખત સફર કરી પુષ્કળ દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કર્યું. પછી ધન લોભથી ખારમી વખત
જ્યારે તેઓ જળમાર્ગે મુસાફરી કરવા તૈયાર થયા ત્યારે તેના પિતાએ
કહ્યું ‘હે પુત્રો! આપણી પાસે પ્રચુર ધન છે તેમાંથી ત્યાગ ભોગદિક્કમાં
ગરજ પ્રમાણે વ્યય કરો. એકાદશ વાર તમે કુશળ આવ્યા છો પરંતુ ખા-
રમી વખતે કદાચ વિદ્ય પ્રાપ્તિ થાય. માટે અતિ લોભ ન કરો. જે માફ
કહ્યું માનોતો હવે તમે ઘરે રહી વ્યાપાર કરો.’

પુત્રો:—‘હે તાત! એવાં વચન તમે ન બોલો. આપની કૃપાથી આ પ્ર-
વહણ યાત્રા પણ કુશળ રીતે થશે.’ એમ કહી તેઓ જાને વિવિધ પ્રકા-
રના કંપાણકે અહણ કરી જળ વિગેરે સકળ સામગ્રી તૈયાર કરી પ્રવહ-
ણમાં ખેરી સમુદ્ર માર્ગે ચાલ્યા. જ્યારે તેઓ મધ્ય સમુદ્રને વિષે પહોં-
ચ્યા તેવામાં અકાળ મૈથાંધકાર થયો. આકાશમાં મેઘ ગર્જના કરવા લા-

અમરદત્ત અને મિલાન ૬

૪૩

ગો, વિદ્યુતના ચમકારા થવા લાગ્યા અને મ્હોટો પવનનો ગુસ્સો પ્રગટ થયો તેથી દૈવધોએ તેઓનું વડાણ ભાંગ્યું. પ્રવહણને વિષે આશ્ચર્ય થયેલ મનુષ્યો ટુટી ગયા. તે જાને બાઈઓને ભાગ્યવશાત્ એક પાટીઉ હાથ આવ્યું જેના યોગથી તેઓ ત્રીજો દિવસે રત્નદ્રીપના તીર ઉપર નીકળ્યા. ત્યાં તેઓ જાને નાલિકેરીના ફળ ખાઈને રહે છે. એક દિવસ નિખુર, નિર્દય અને હસ્તનેવિષે ખર્જા ધારણ કરનારી રત્નદ્રીપની અધિષ્ઠાતા દેવી ત્યાં આવી તેઓને કહેવા લાગી કે 'તમે જે મારી સાથે વિપય સુખ ભોગવશો તો કુશળ રહેશો. નહિ તો આ ખર્જાવડે તમારા શિરચ્છેદ કરીશ.' તેઓ બોલ્યાં હો દેવિ ! અમારું વડાણ ભાંગી જવાથી અમે અત્રે તારે શરણે આવ્યા છીએ માટે જેમ તું કહીશ તેમ વર્તશું.' પછી પ્રસન્ન થઈ તે દેવી જાનેને પોતાના આવાસ પ્રત્યે લઈ ગઈ. ત્યાં તેઓના શરીરથી અશુભ પુદ્ગળનો નાશ કરી તેમની સાથે સ્વેચ્છાએ વિપયસુખ ભોગવવા લાગી. પ્રતિદિન અમૃત ધ્રુવાદાર તે દેવી આપે છે એમ કેટલાએક દિવસ સુખમાં નિર્ગમન કર્યા. એક દિવસ દેવી બોલી 'લવણસાગરના અધિષ્ઠાપક સુસ્થિત નામે દેવે મને આજ્ઞા કરી છે કે-મારે એકવીશ વખત સમુદ્રની આંદર તુણ કાઢ અને કાંઈ અશુભિ હોય તે શોધી કાઢી તેને એકાંત સ્થાનકે નાંખવું. એ માટે મારે ત્યાં જવું છે. તમે સુખેથી અત્રે રહેજો. આ સત્કથોથી પ્રાણવૃત્તિ કરજો. કડાચિત્ત અહીં રહેતા એકલા તમને અરતિ પ્રાપ્ત થાય તો ક્ષીણ્યે પૂર્વ, ઉત્તર અને પશ્ચિમ દિશા તરફના વનખંડમાં જવું ત્યાં સર્પ ઋતુ સંખંધી વિનોદ તમને પ્રાપ્ત થશે. પરંતુ દક્ષિણ દિશાના ઉદ્યાનને વિષે તમારે સર્વથા ન જવું કારણ કે તે વનને વિષે કૃષ્ણવર્ણનો દ્રષ્ટિ વિષ નામે સર્પ રહે છે' એમ કહી તે દેવી ત્યાંથી ગઈ. પછી તે જાને બાઈઓ પૂર્વોક્ત વનને વિષે સ્વેચ્છાએ ફરી સુખ ભોગવવા લાગ્યા. એક દિવસ તેઓના મનમાં વિચાર આવ્યો કે દક્ષિણ દિશાના વન તરફ જવાની તેણીએ વારંવાર મનાઈ કરી તેનું શું કારણ હશે? એમ શંકા ધારી તે તરફ જવા ઉદ્યુક્ત થયા. આગળ ચાલતાં દુર્ગંધ આવવા લાગી તેથી તેઓ નાસિકા વિવર ઉત્તરીય વસ્ત્રવડે ઢાંકીને આગળ ચાલ્યા. તેવામાં ધણા મનુષ્યોના શય જેવામાં આવ્યાં. તેથી બયભ્રાંત થઈ આગળ તે વનમાં ચાલ્યા તેવામાં શક્તિ ઉપર રહેલ જીવતા પુરૂષને વિલાપ કરતો જોયો. તેથી તેની સમીપે જઈ 'હું ભદ્રે! તમારી આવી દશા કેમ થઈ

૪૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અને આ સર્વ શમો અત્રે પડ્યા છે એ શું? એમ પુછ્યું તારે શલિકા ઉપર રહેલ પુરુષ બોલ્યો 'હું કાકંદીપુરીનો રહેનાર વણિક છું. વ્યાપાર્યે જળમાં ગમન કરતા માફ વહાણ બમ્મ થયું. દૈવયોગે એક ફલક પ્રાપ્ત થવાથી આ રત્નદ્વીપે આવ્યો. આ દ્વીપની અધિષ્ઠાતા દેવીએ વિષય લાલસાથી મારું રક્ષણ કર્યું. એક દિવસ સ્વરૂપ અપરાધ પ્રાપ્ત થવાથી તેણીએ મને શલિકા ઉપર સ્થાપન કર્યો. આ સર્વે શમો પડ્યા છે તેઓનો એ દુષ્ટ દેવીએ એજ પ્રમાણે વધ કર્યો છે. હે બાઈઓ! તમે ક્યાંથી આવ્યાં છો તે દુષ્ટાના સંકટને વિષે પડ્યા?'

એમ સાંભળી તે બંને બાઈઓએ પોતાનો સર્વ વૃત્તાંત જણાવ્યો અને બયભ્રાંત થઈ પુછવા લાગ્યા કે હવે અમારે જીવવાનો કોઈ ઉપાય છે? તે પુરૂષે કહ્યું 'પૂર્વ દિશાના વનને વિષે શૈલક નામે યક્ષ રહે છે. તે પર્વ દિવસે અશ્વત્થ રૂપ કરી એમ બોલે છે કે 'ક્યા પુરૂષનું રક્ષણ કરે અને કોને વિપત્તિથી ઉગારે?' તમે ત્યાં જઈ એ યક્ષની આરાધના કરો અને જે વખતે તે ઉપર પ્રમાણે બોલે તે સમયે તમારે બોલવું કે 'બો-યક્ષરાજા! અમારું રક્ષણ કરો!' એમ શિક્ષા દઈ તે શલિકા ઉપર રહેલ મનુષ્ય પચતવ પામ્યો. તે પછી તે બંને બાઈઓ તે વનને વિષે જઈ સુંદર પુષ્પોવડે તે યક્ષની પૂજા કરી ભક્તિ કરવા લાગ્યા. એમ કરતાં જ્યારે પર્વ દિવસ આવ્યો અને તે યક્ષે એ પ્રમાણે ગર્જના કરી તે સમયે તેઓએ દીન મુખે વિનંતી કરી કે 'હે સ્વામિન! અમને કષ્ટ સમુદ્રથી પાર જીતારો.'

યક્ષે કહ્યું 'હું તમને સમુદ્ર પાર લઈ જઈશ પરંતુ મારું એક વચન તમારે અંગીકાર કરવું પડશે. તે દેવી પાછળ પ્રીતિમય મૃદુ વચનો બોલશે. જો તેને વિષે નિરપેક્ષ થઈ નીરાગીપણે બતાવશો તો ક્ષેમ કુશળ તમને અપાપુરીએ પહોંચાડીશ. વધારે શું કહું દ્રષ્ટિથી પણ તમારે તેની સન્મુખ ન જોવું. તેના બધા વચનો શ્રવણ કરી તમારે જરાપણ બધા પ્રાપ્ત ન થવું. એ પ્રમાણે નિર્વાહ કરવાને તમારી શક્તિ હોય તો મારી પાછળ ઉપર આરાધણ કરો. એમ સાંભળી તેઓ પણ તે વચન અંગીકાર કરી તેના પુષ્ટભાગ ઉપર આરૂઢ થયા. પછી તે યક્ષ સમુદ્રને વિષે આકાશ માગે ચાલ્યો. અત્રાંતરે તે દેવી પોતાના સદન પ્રત્યે આવ્યાં ત્યાં આ બંનેને ન જોયા એટલે સર્વ વનખંડને વિષે તપાસ કરી ચાતોપયોગ

અમરદત્ત અને મિત્રાનંદ.

૪૫

દઈ ખડું સ્વરૂપ જાણી ખડું લઈ પાછળ ચાવી અને બોલવા લાગી. 'કે મને મુકીને તમે ક્યાં ચાલ્યા ? મને જીવીતવ્યની વાંચ્છા હોય તો પાછા વળો નહીં તો ખડુંવડે શિરચ્છેદ કરીશ' યક્ષે કહ્યું 'મારી પીઠ ઉપર બેઠા છતાં તમારે જરાપણ ભય ધારણ ન કરવો.' એવા ધૈર્યના વચન શ્રવણકરી તેઓ વિશેષ પ્રકારે સ્થિર ચિત્તવાળા થયા. પછી અનેક પ્રકારના સાતુકળ વચનો પ્રીતિ ભરેલા બોલવા લાગી. છેવટે એકલા જિનરક્ષિતને ઉદ્દેશીને કહેવા લાગી 'હે પ્રાણુવલ્લભ! તું મને વિશેષ પ્રિય હતો, તારી ઉપર મારો નિશ્ચય સ્નેહ વર્તતો હતો, હવે કોની સાથે હું વિષય સુખ ભોગવીશ, તારા યોગે નિશ્ચય હું પ્રાણુત્યાગ કરીશ.' એ પ્રમાણે માયા વચનથી તે ક્ષેભ પામી તેની સન્મુખ જોવા લાગ્યો એટલે શૈલક યક્ષે તેને નીચે નાંખ્યો. સમુદ્ર મધ્યે પડતા તેણીએ તેને ત્રિશૂળથી વિધ્યો. અને બોલી 'હે પાપીષ્ઠ મારી વંચના કરવાનું ક્ષણ ભોગવ.' એમ કહી ખડુંવડે તેના કનઠકા કરી સમુદ્રમાં ફેંકી દીધા. જિનપાલિત નિશ્ચળ રહ્યા એટલે યક્ષે તેને ચંપાપુરીએ પહોંચાડ્યો.

પછી જિનપાલિત ગૃહપ્રત્યે જઈ પોતાના પરિવારને મળ્યો અને સર્વ વૃત્તાંત શોકસહીત જણાવ્યો. માતાપિતાએ પણ અસંત શોક કર્યો. પછી એક દિવસ તે નગરને વિષે શ્રીમહાવીર સ્વામિ સમવસર્પી તેની પાસે પિતા પુત્રે દીક્ષા ગ્રહણ કરી. દુઃકર તપ કરી અને સ્વકાર્યના સાધક થયા.'

એ કથા શ્રવણ કરી અમરદત્ત રાજર્ષિએ તેનો ઉપનય પુછ્યો એટલે સૂરિ બોલ્યા 'શ્રેષ્ઠિપુત્ર સમાન સર્વ સંસારી જીવ જાણુવા; રતનદ્વીપની દેવી સમાન અવિરતિ, અવિરતિને વિષે પ્રાણી જેમ દુઃખ પામે તેમ સર્વ જાન સમજવા; શૂદ્ધી ઉપરનો મનુષ્ય જેમ હિતભાષી તેમ સુગૃહ તે હિતભાષી સમજવા. જેમ તે મનુષ્યે પૂર્વે અનુભવ કરેલું સ્વરૂપ નિવેદન કર્યું. તેમ સુગૃહ અવિરતિથી પ્રાપ્ત થયેલા પૂર્વભવ સમઘ્ની દ્વંષો વર્ણવે છે. જેમ તે પુરૂષે શૈલક યક્ષને તારક રૂપ જણાવ્યો તેમ સુગૃહ ભવસમુદ્રથી તારનાર સંનમને બતાવે છે. સમુદ્રરૂપ સંસાર સમજવો. જેમ તે રતનદ્વીપની દેવીને વશ થઈ જિનરક્ષિત નાશ પામ્યો તેમ સંસારી પ્રાણીઓ અવિરતિને વશ થઈ નાશ પામે છે. જેમ યક્ષના આ દશનેવિધે તાપરૂપ હેવચ્છેદ જિનપાલિત ક્ષેમકુશળ ચંપાપુરીએ પહોંચ્યો તેમ જે જીવો અવિરતિનો ભાગકરી મુક્ત અવિરતિનેવિધે નિશ્ચય થાય છે તે કર્મ ક્ષય કરી

૪૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સ્વસ્પંકાળમાં નિર્વાણ સુખ પ્રાપ્ત કરે છે. માટે હું રાજર્ષિ! ચારિત્ર આંગીકાર કરી ભોગનેવિષે મનને ન પ્રેરવું.

ગુરના એવા ઉપદેશથી તે અમરદત્તમુનિ અર્થાત અદરભાવથી નિ-
સ્તીયારપણે ચારિત્ર પાલવા લાગ્યા. રત્નમંજરી સાધવીને ગુરમહારાજને
પ્રવર્તિતીને સોંપી અનુક્રમે તે બંને નિર્મળ તપકરી મતોરમ સંયમ પાળી
પરમ પદને પામ્યા.

વાંચનાર! આ સર્વ કથા ધ્યાન દર્દી વાંચી તેમાંના શુભ પ્રસંગો સ્મ-
રણમાં રાખી તે પ્રમાણે વર્તવા યત્ન કરજે એજ વાંચનાર સારીડ છે.

કુમતિમત ધ્વંસ સમાચાર.

(સત્યની વૃદ્ધિ અસત્યનો ક્ષય.)

ન્યાયાંભોનિધિ શ્રીમદ્મુનિ મહારાજશ્રી આત્મારામજી (આનંદવિજ-
યજી) ના વિહારથી તેમના ઉપદેશવડે અગાઉ ધણે સ્થાનકે કેટલાએક
સરળ સ્વભાવી ગ્રહસ્થોએ તથા રિખોએ હુંદકમતરૂપ ઊન્માર્ગનો ત્યાગકરી
શુદ્ધ જૈનમાર્ગ આંગીકાર કર્યો હતો તેજ પ્રમાણે હાલમાં પણ પંચાળદેશના
અંબાલા નગરમાં બે રિખોએ સત્ત્વ સ્વરૂપ સમજી પોતાનો મુખ્યધંધક કુવેશ
છોડી સુસાધુનો વેશ ધારણ કર્યો છે તે સંબંધી વિશેષ હકીકત આ પ્રમાણે—

એકનું નામ ગોવીંદરામ હતું. તેઓ અમૃતસરના રહીશ એસવાળ
જાતિના હતા. તેઓએ પાંચ વર્ષ હુંદકપણામાં રહી તેમના ગુર પ્રેમસુ-
ખની સાથે વાદવિવાદથી નિર્ણયકરી તેમને અસત્ય બણી તેનો ત્યાગ કર્યો
છે. ઉમર (૪૮) વર્ષની છે. શુદ્ધમાર્ગમાં દીક્ષા લીધા પછી તેમનું નામ
ગૌતમવિજયજી રાખવામાં આવ્યું છે.

બીજાનું નામ ગણેશીલાલ તેઓ અંબાલાથી વીસ કોશ દુર પર-
ગામના રહીશ અગ્રવાળ જાતિના હતા. બે વર્ષ હુંદક પણામાં રહી તેમના
ગુર પરમાનંદ અજીવ પંથીની તેમજ બીજા રિખોની સાથે વાદવિવાદથી
નિર્ણયકરી તેમણે તે અસત્ય માર્ગનો ત્યાગ કર્યો છે. ઉમર (૪૩) વર્ષની
છે. દીક્ષા સમયે તેમનું નામ ગુણાવિજયજી રાખવામાં આવ્યું છે.

પતંમાન સાર.

૪૭

ઉપરના બંને શક્ષો આત્માર્થી છે તેઓએ પૂર્ણ પરીક્ષાકરી તે ઉન્મા-
ગેનો સર્પ કંચુકવત ત્યાગકરી ચર્મતીર્થેકરથી અવિચ્છિન ચાલ્યા આવતા
શુદ્ધ જૈનમાર્ગને અંગીકાર કર્યો છે. આ પ્રમાણે નિરંતર કુમતિઓનો ક્ષય
થતો જાય છે તોપણ કેટલાએક મમત્વવાળા જાણ્યા છતાં પણ ત્યાગ કરતા
નથી અને ઉલટા તેની પ્રશંસા અને વૃદ્ધિ કરવાના ફોકટ ફાંફા મારી વિ-
પતે વધારવા જોયું કરે છે. પરંતુ પ્રાંતે સત્યજ જય પામે છે.

પતંમાન ચર્યા.

મનવસરણનો મહોત્સવ—દક્ષિણમાં કોલાપુર પાસેના ઈચલકરંજ
ગામમાં ચૈત્ર વદ ૧૦ થી વૈશાક સુદ ૩ સુધી સમવસરણનો મહોત્સવ
કરી રીતે થયો છે. મહોત્સવમાં ત્રણ હજાર મનુષ્ય એકત્ર થયું હતું કા-
રણ કે ઈશ્વરમાં પહોંચેજ મહોત્સવ હતો. વિજાપુર પાસે રહેનાર એક ને-
મચંદ નીલાકચંદે ખર્ચમાં મોટો ભાગ લીધો છે. મહોત્સવને માટે સમ-
વસરણ મુંબઈથી અને રૂપાનો રથ સુરતથી લાવ્યા હતા. શાસનની ઉ-
ન્નતી સારી થઈ હતી. પુન્યશાળી પુરુષોત્તમ દ્રવ્ય આવા મહોત્સવમાં વપરાય છે.

ભાવનગરમાં દીક્ષા મહોત્સવ—ભાવનગરના રહીશ એસવાળ
જાતિના દેરાસરજનો વહીવટ કરનાર મેતા પ્રેમજી કાળાએ (૨૬) વર્ષની
જીમરમાં સંસારથી ઉદ્ધેગ પામી વૈશાક શુદ્ધ ૧૩ને દિવસે શ્રી મન્મુનિમહારાજશ્રી
વૃદ્ધિચંદજી સમીપે દીક્ષા ગ્રહણ કરી છે. તેમનું નામ પ્રેમવિજયજી રા-
ખવામાં આવ્યું છે. શુદ્ધ વૈરાગ્ય ભાવ પ્રગટ થયો હતો એટલુંજ નહિ
પણ પેતાના કાકા બધુ તથા માતા, વિગેરેની અંતઃકરણ પૂર્વક રજા મે-
ળવી પેતાને ઘેરથીજ બી ધામધુમથી વરધોડો ચડાવ્યો હતો. આ પ્ર-
માણે સર્વની ખુશીથી ચારિત્ર લેવાનો યોગ અને એ મહત્ પુણ્યના ફળ છે.

મુનિરાજના વિહારથી થતા લાભ—મુર્શિદાબાદમાં મુનિરાજજી
હંસવિજયજી ચોગામું કરવા રહ્યાથી લાંબા ધર્મોન્નતિના કાર્યો બન્યા જાય છે.
વૈશાક સુદ ૧૪ ને દિવસે બાપુસાહેબ રાય ધનપતિસિંહજીના ચીરંજીવીએ
પ્રથમ પ્રતિક્રમણ કરી એક એક રૂપીઆની પ્રભાવના કરી હતી. આ પણ
શાસનની ઉન્નતિનો દેખાવ છે.

અત્યંત ખેદકારક મૃત્યુ.

(શ્રાવક નેમચંદ મુળચંદનો સ્વર્ગવાસ).

જૈનધર્મને વિષે નિપુણતા ધરાવનાર, ધર્મ દ્રઢતાના ધારક અને તનમનથી ધર્મારાધન કરવાને તત્પર મદ્દુરા નિવાશી બાઈ નેમચંદ મુળચંદ પોતાની ૩ વર્ષની કનિકા આ દાની દુનીયામાં ત્યાગ કરી વૈશાક ૧૬ ૧૩ ને દિવસે શ્રી સિદ્ધાચળ તીર્થની છાયાના પાલીતાણુ શહેરમાં પંચત્ર પામ્યા છે. તેઓ કોઈ કાર્ય પ્રસંગે અમરેલી ગયેલા લાંચી કુટ કાલેરાના રોગમાં સપડાયા હતા. છતાંપણ પાલીતાણુ આવ્યા. લાં આવીને કાત્રા પણ કરી એટલુંજ નહી પ-રંતુ મૃત્યુ સમયસુધી ધર્મચર્યાજ કર્યા કરી હતી. આવા પ્રકારની ધર્મ દ્રઢતા કોઈ બાળ્યશાળીના હૃદયમાંજ હોય છે. સ્વભાવે બહુજ શાંત હતા. અરોનિશ એમનું ચિત્ત ધર્મને વિષે રક્ત રહેતું. તેઓ અમારી જૈનધર્મપ્રસારક સમાના સમાસદ હોવાથી તેમના સ્વર્ગવાસથી સ-માને હાની પહોંચી છે, એટલુંજ નહી પણ જૈનવર્ગમાં એક વીરજ પુરવની ખાની પડી છે. આ પ્રસંગે સંસારની અનિશ્ચતા વિચારતાં બનીતવ્યતાને રૂબળ ગણી તેમના વડીલ બધુ પરમાણુદાસ તથા બીજા કુટુંબીઓની દિલગીરીમાં બામ લઈ ધર્મને સારભૂત બ-ણવા સચેત્ત કરીએ છીએ. વિશેષ દિલગીરી કરવાથી ફક્ત કર્મ બંધ થાય છે માટે સર્વ મનુષ્યોની એજ સ્થિતિ છે એમ વિચારી ઉત્તમ કાર્યોમાં ચિત્ત પરાવધું એજ શ્રેયસ્કર છે. અને સ્વ-હીત વાંચક જનોનું એજ કર્તવ્ય છે.

જૈન પંચાંગ.

(સંવત ૧૯૪૬ ના ચેતરથી સંવત ૧૯૪૭ ના ગણ સુધી.)

જૈન રીતિને અનુસરીને વાર્ષિક તિથિઓના વધઘટ તથા વાર્ષિક જૈન પર્વ દાખલ કરેલ હોવાથી જૈન વર્ગને બહુજ ઉપયોગી છે. સૂર્યોદય તથા સૂર્યાસ્તના વખતદ્વારે કોષ્ટક તથા દિવસ અને રાત્રીના ચોક્કસીવાદુર કોષ્ટક વિગેરે દાખલ કરેલા હોવાથી વિશેષ ઉપયોગી છે. મારે તેનો લાભ લેવા ઇચ્છનારે મંગાવી લેવું. કિંમત એક આના. ચાર નકલ ઉપર મંગાવનારને પોસ્ટેજ માફ.

બહેર ખખર.

તમામ પ્રકારની જૈનધર્મની ચોપડીઓ વ્યાજબી કિંમતે અમારી ઓફીસમાંથી મળશે. પરદેશવાળાને પોસ્ટમાં મોકલશું.

નવી ચોપડીઓના સમાચાર.

૧ અઘીદ્વિપ સંબંધી તમામ પ્રકારની ચીત્રો સહીત સમન્વૃત્તી તથા ચાર ગતિના છવોના ભુવન, આયુષ્ય વિગેરેની વિસ્તાર યુક્ત હકીકત તથા યત્રો વિગેરે અને બીજી કેટલીએક શાસ્ત્રોક્ત વાતોના સંગ્રહવાળી એક ચોપડી હાલમાં બહાર પડી છે. બહુજ ઉપયોગી છે. કિંમત રૂ. ૨) પરદેશવાળાને પોસ્ટેજ ભરવું.

૨ શ્રીમન્મહારાજ શ્રી આત્મારામજી કૃત વીશ સ્થાનકની, સત્તર ભેદી તથા અષ્ટપ્રકારી પૂજા અને યશવિજયજીકૃત નવપદ જીતી પૂજા તેમજ બીજા પરચુરણ સ્તવનો વિગેરેની શાસ્ત્રી અક્ષરમાં ચોપડી હાલમાં બહાર પડી છે. કિંમત રૂ. ૦-૪-૦ પોસ્ટેજ ભરવું.

૩ જિનેન્દ્રસ્તુતિ રત્નાકર, કિંમત છ આના હતી તે પાંચ આના રાખવામાં આવી છે. ઉપયોગી છે.

૪ જૈન કલ્પવૃક્ષ, શત્રુંજયના નકશા તથા તથા આયુજીના નકશા રંગીત થોડા વખતમાં બહાર પડનાર છે.

લવાજમની પદોચ.

૨-૬ વોર પદ હીરાચંદ.	૧-૩ શા. ગોકળજી હંસરાજ.
૪-૧૨ શા. ધારા.	૧-૪ શા. રતનજી હંસરાજ.
૩-૯ પરી નગીનદાસ હમનલાલ.	૧-૩ શા. ઓધવજી દેવજી.
૧-૪ શેઠ. ફોજમલ સાકરચંદ.	૧-૩ શેઠ. ધરમશી પીતામર.
૧-૩ શા. જગજીવન સોભાગચંદ.	૨-૭ શા. હરજીવન ઝવેરચંદ.
૧-૩ શા. સરપચંદ મુળચંદ.	૧-૩ શેઠ. વરધમાન ઝેયર.
૧-૦ કોઠારી જેચંદ જેઠા.	૧-૪ શા. પાપુલાલ લખમીચંદ.
૧-૩ મેતા ગુલાબચંદ જીવા.	૧-૩ શા. હીરાચંદ વસનજી.
૧-૦ શેઠ. કુલચંદ મુળજી.	૨-૭ શા. તેજકરજી વેણીચંદ
૧-૪ શા. ઝવેરચંદ જેતશી.	૧-૩ શા. નથુ મોતીજી
૨-૬ શા. ભીમશી પંચાણુ.	૧- શા. હરજીવન ખીમચંદ
૧-૩ શા. વીરચંદ કૃષ્ણજી.	૧-૩ શા. કુલચંદ રામજી
૨-૬ શા. પાથુ વાગા.	૧-૩ શા. વાડીલાલ હરજીવનદાસ
૧-૪ શા. મણુકચંદ હરજીવન	૧૦-૧ શા. ગોરધનદાસ બેહરદાસ
૪-૦ શા. ગરબડ મોહલાલ	૩-૮ માંડવીવાળા લાલજી
૧-૪ શા. કાળીદાસ કપુરચંદ	૨-૭ શા. હરજીવન ઝવેર

ગ્રાહકોને તાકીદ.

દર માસે ચોપાનીયું વાંચવામાં આવે છે છતાં તેનું લવાજમ મોકલવાનું સાંભરતું નથી તે મોટી દીલગીરી છે.

આજસ અને પ્રમાદ બહુજ હાનીકારક છે સખખ લવાજમ તાકીદે મોકલાવવાનું લક્ષમાં લેશો.

વરસ પુરૂ થાય, નવું શરૂ થાય એક, બે, ત્રણ નીકળે તે છતાં પણ લવાજમ મોકલવાનો વિચાર ન થાય ?

એકવરસ ઉપરાંતનું એટલે બે, ત્રણ ચાર કે પાંચ વર્ષનું લવાજમ જેમની પાસે લેણું છે તેમને મોકલવા સંબંધી શું લખવું તે માટે ચોગ્ય શબ્દોજ મળી આવતા નથી.